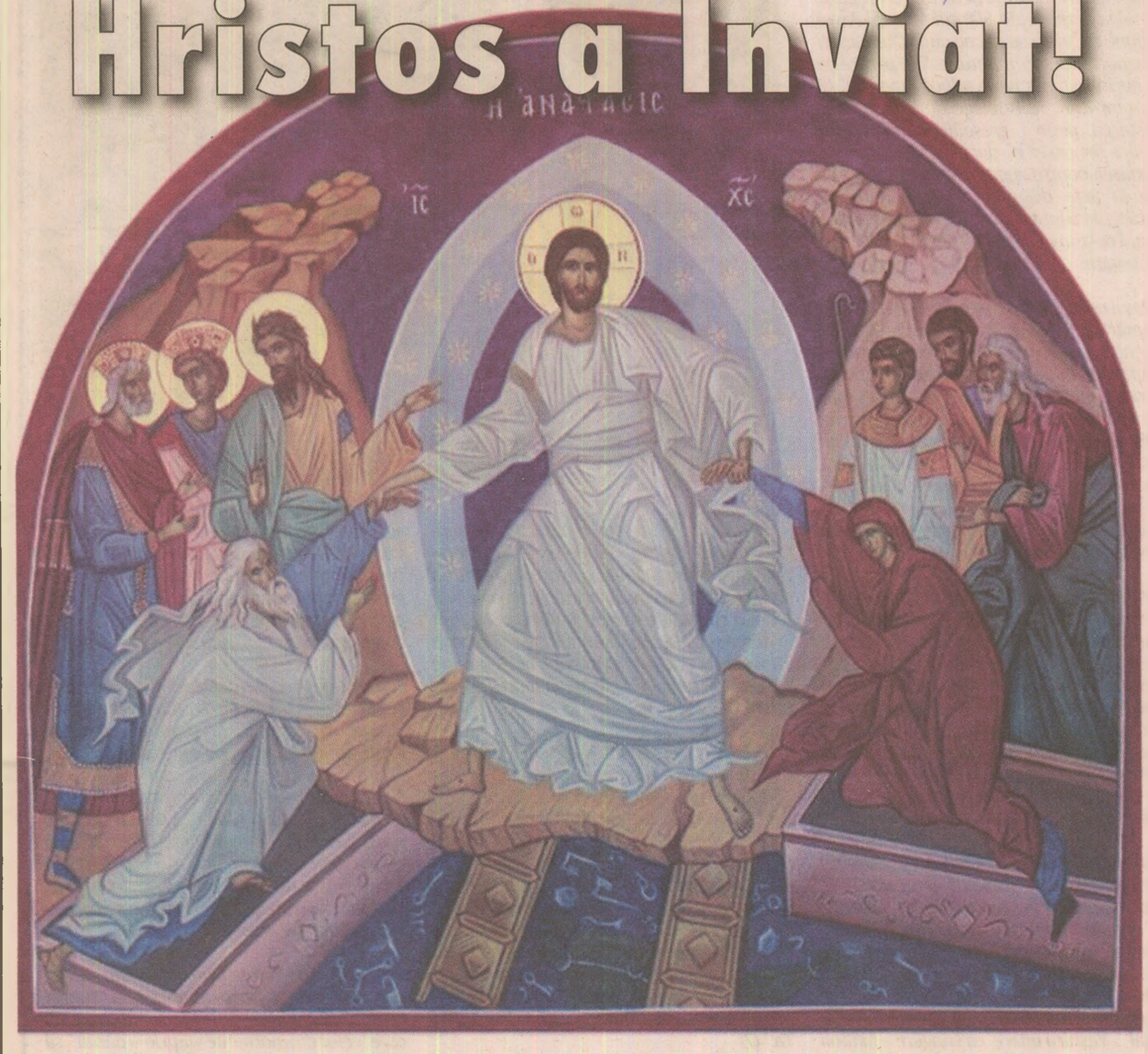
Publicație a județului HUNEDOARA

Lumea de azi

PUBLICAȚIE DE ANALIZĂ ȘI INFORMARE

ANUL X NR.66, 2012

Hristos a Înviat!

Vasile Voiculescu

Pe cruce

Iisus murea pe cruce. Sub arșița grozavă
Pălea curata-i frunte ce-o sângerase spinii
Pe stâncile Golgotei tot cerul Palestinii
Părea că varsă lavă.
Și chiar în clipa morții huliră cărturarii
Cu fierea oțelită îl adăpau străjerii...
Rădea cu hohot gloata cu spasmele durerii
Și-l ocărau tâlharii.
Zdrobită, la picioare-i zăcea plângând Maria
Și-adânc zbucnea blestemul din inima-i de mama
Alături Magdalena, în lunga ei marama,
Țipă văzând urgia.
Departe ucenicii priveau fără putere...
N-aveau decât să fugă în lumea cea pribeagă
Cu el se năruise nădejdea lor întreagă
Și fără mângâiere.
Târziu, porni mulțimea în pâlcuri spre cetate
Pe drumurile-nguste cu lespezi pardosite
Trecură fariseii cu fețele smerite
Și bărbile-argintate.
Măslini fără de frunze dormeau mocnind pe coaste
În vale, ca-ntr-o pâclă, dormea Ierusalimul,
Pe cruce somnul morții dormea de-acum sublimul
Iisus, vegheat de oaste.

Pastorala Arhiepiscopul Vadului, Feleacului şi Clujului şi Mitropolitul Clujului, Maramureşului şi Sălajului, ÎPS. ANDREI ANDREICUŢ

În lumea în care trăim noi sunt foarte multe necazuri care aduc sufletului întristare. Întristarea izvorăşte din suferinţa care devine aproape o dominantă a vieţii. Nu e nevoie să meditezi prea mult pentru a-ţi da seama că suferinţa este prezentă peste tot. Înţeleptul Solomon, referindu-se la om, zice că "toate zilele lui nu sunt decât suferinţă şi îndeletnicirea lui nu-i decât necaz; nici chiar noaptea n-are odihnă inima lui" (Ecclesiastul 2, 23).

Începând cu propria noastră persoană, trecând apoi la cei din casa noastră, la cunoscuţii noştri, la oamenii din oraşul sau satul nostru, la cetăţenii ţării noastre, la vietuitorii întregii lumi, vom vedea suferinţa şi întristarea prezente peste tot.

Se săvârşesc omoruri, sinucideri, furturi, nedreptăţi, se urăşte, se înşală, se minte, se calomniază, se jură strâmb, se doreşte bunul altuia. Alţii se învrăjbesc, se ceartă, se bat, se duşmănesc, soţii se despart, tinerii şi copiii se corup şi se înjoseşte în om chipul şi asemănarea lui Dumnezeu.

Se păcătuieşte şi se suferă între noi şi în jurul nostru, aproape şi departe de noi. Întristarea şi suferinţa au multe cauze: lipsuri, boli, dureri în case şi-n spitale, în sanatorii, în temniţe, pretutindeni. Se suferă nu doar cât vedem şi ştim noi, ci mult mai mult, pentru că oamenii nu-şi afişează suferinţele la poartă.

Nu ne putem amăgi cu neştiinţa, considerând că în casa noastră toate sunt bune, pentru că undeva, poate unde nu vom şti niciodată, se suferă şi se consumă dureri mari. Chiar în clipele acestea când noi stăm aici, într-un locaş sfânt şi abordăm lucruri duhovniceşti, undeva se petrec lucruri nefericite, se comit nelegiuiri, se osândesc suflete omeneşti, se suferă şi se moare.

În ceasul acesta nu un singur om, ci mai mulţi sunt expuşi pieirii: un avion se prăbuşeşte, un tren se ciocneşte cu altul, mai multe maşini se răstoarnă, un vapor se scufundă şi o mulţime de oameni mor (1). Toate acestea aduc suferinţă şi întristare.

Apoi există suferinţe fizice: lipsuri, sărăcie, infirmităţi, boli. Cineva e sărac, altul e lipsit de toate sau cel puţin de multe bucurii, e înfometat, însetat, trebuie să lupte cu mizeria, trebuie să-şi câştige pâinea în condiţii grele, în ţară sau în străinătate, trebuie s-o mănânce stropind-o cu lacrimi. Alţii suferă trupeşte şi n-au nici un pic de tihnă: ziua fără linişte, noaptea fără somn. Omul suferind trebuie să-şi târască viaţa nefericită până când istovirea supremă cheamă în sfârşit moartea.

Sunt apoi suferinţe morale: ţi se pângăreşte onoarea, ţi se calomniază intenţiile, răutatea atacă trecutul şi prezentul tău cu o îndârjire pe care nimic nu o poate destrăma. Eşti înşelat, ridiculizat, dispreţuit, insultat. Uneori suferi tirania celor tari şi trebuie să-ţi rumegi suferinţa şi tristeţea în tăcere.

Până şi micile bucurii ale vieţii îşi au un gust dureros, pentru că pe pământ nu-i deplină voioşie. Inima îşi are decepţiile ei, prietenia dezamăgirile ei, norocul reversul său, iar gloria însăşi îşi are spinii săi.

Iubiţi fraţi şi surori,

Totuşi această stare de lucruri, nu-i firească. Pentru că întristarea năpustindu-se asupra sufletului îl întunecă în întregime. Omul ajuns în această situaţie nu se poate nici ruga şi nici nu poate munci cum se cuvine. Întristarea tulbură toate facultăţile sufletului şi-i usucă toată vlaga. Pe bună dreptate spune Sfântul Ioan Casian "că precum molia roade haina şi cariile lemnul, aşa întristarea mănâncă sufletul omului" (2).

Împotriva duhului întristării trebuie să luptăm cu toate puterile pentru că el împinge sufletul la deznădejde. Sfântul Apostol Pavel ne spune că "întristarea cea după Dumnezeu aduce pocăinţa spre mântuire, fără părere de rău; iar întristarea lumii aduce moartea" (2 Corinteni 7,10). Se înţelege de aici că doar întristarea pentru greşelile comise este benefică pentru că ne duce la îndreptare, iar întristarea pentru necazurile vieţii ne poate duce la acte disperate. Aşa se face că sinuciderile sunt tot mai frecvente în lumea noastră ce se învăluie în suferinţe ce nu se mai pot număra.

Omul covârşit de tristeţe are sufletul plin de amărăciune şi de nepăsare. El fuge de oameni ca şi cum aceştia ar fi pricina tulburărilor lui şi nu-şi dă seama că boala mocneşte înăuntrul lui. Cauzele acestei stări sunt mai multe, dar vom menţiona câteva: părăsirea pentru o vreme de către harul lui Dumnezeu, asaltul duhurilor necurate, firea noastră slăbită de patimi, nenorocirile ce ni s-au întâmplat, gândurile negre ce ne covârşesc, bolile ce ne macină şi lipsa de preocupări serioase.

Sfântul Siluan Athonitul care a trecut prin o asemenea stare ne spune că "Domnul îşi retrage adeseori harul Lui de la suflet şi prin aceasta povăţuieşte cu bunătate şi înţelepciune sufletul, pentru care în chinuri şi-a întins braţele Sale pe Cruce, să fie smerit. În lupta împotriva vrăşmaşilor noştri el îngăduie sufletului să-şi arate alegerea lui liberă. Dar, prin el însuşi, sufletul e fără putere în a-i birui. De aceea, sufletul meu e trist, tânjeşte după Domnul şi îl caută cu lacrimi".

Ucenicul Cuviosului Siluan, Arhimandritul Sofronie Saharov, trecând şi el printr-o asemenea încercare, mărturiseşte: "Suferinţele duhului meu erau provocate de către catastrofele exterioare şi, în chip firesc, le identificăm cu propria soartă: moartea mea primea caracterul dispariţiei a tot ce cunoşteam, a tuturor celor de care eram legat fiinţial ... Veşnica uitare, ca stingere a luminii conştiinţei, mă umplea de groază. Starea aceea mă zdrobea, mă stăpânea împotriva voinţei mele. Ceea ce se săvârşea în jurul meu în chip năsalnic îmi amintea de sfârşitul inevitabil al întregii lumi. Viziunea hăului fără fund devenise pururea prezenta, lăsându-mi doar din când în când, puţină odihnă." (4)

Dreptmăritori creştini,

Cine i-a salvat pe cei doi, şi pe mulţi alţii, de întristarea cea de moarte? Hristos cel înviat şi Sărbătoarea Paştilor! Într-o zi cuviosul Siluan, fiind în biserica "în dreapta uşilor împărăteşti în locul icoanei Mântuitorului îl vede pe Hristos Cel viu. Întreaga să fiinţa i se umple de lumina harului Sfântului Duh în Care recunoaşte pe Domnul. Privirea Sa blândă şi infinit de bună, iradiind iertare, pace şi bucurie, atrage irezistibil întreaga făptura a cuviosului Siluan copleşită de focul harului până dincolo de limitele puterilor fireşti ... Arătarea lui Hristos şi a luminii Sale în Duhul Sfânt la capătul traversării întunericului disperării infernale a fost evenimentul cel mai important Aceasta convingere, a prezentei lui Hristos cel înviat din morţi, i-a transmis-o şi lui Sofronie, care, ca şi alte mulţimi nenumărate ce cred în învierea Lui, cânta la Paşti: "Paştile cele frumoase, Paştile Domnului, Paştile! Paştile cele preacinstite nouă ne-au răsărit! Paştile, cu bucurie unul pe altul să ne îmbrăţişăm! O, Paştile, izbăvire de întristare!". (6)

Hristos Cel înviat este în măsură să înlăture întristarea din sufletele noastre, convingându-ne cum a convins-o pe Maria sora lui Lazăr, că nu suferinţa şi moartea au ultimul cuvânt de spus, ci învierea: „Eu sunt învierea şi viaţa, zice Domnul, cel ce crede în Mine, chiar dacă va muri, vă trăi. Şi oricine trăieşte şi crede în Mine nu va muri în veac" (Ioan 11,25-26).

Pentru că această stare de spirit să domnească în noi avem la îndemână câteva mijloace: rugăciunea, lectura scripturistică, participarea la sfintele slujbe, discuţiile cu oameni duhovniceşti, cugetarea la lucruri frumoase, munca utilă şi multe altele. Iar cea mai înaltă cugetare este cea legată de învierea Domnului şi de consecinţele ce le are asupra vieţii noastre: „Ieri m-am îngropat împreună cu Tine, Hristoase, astăzi mă ridic împreună cu Tine, Cel ce ai înviat. Răstignitu-m-am ieri împreună cu Tine; însuţi împreună mă preamăreşte, Mântuitorule, întru împărăţia Ta." (7)

Acestei stări de spirit, ce-l caracterizează pe omul credincios, i-a dat glas poetul nostru naţional George Cosbuc: „şi cât e de frumos în sat!/ Creştinii vin tăcuţi din vale/ şi doi de se-ntâlnesc în cale/ îşi zic: Hristos a înviat!/ şi râde-atâta sărbătoare / Din chipul lor cel ars de soare." (8)

Iubiţi credincioşi,

Creştinul este omul Învierii şi Paştile-i prefac întristarea în bucurie. Creştinul este un om curajos şi optimist. El nu se lasă prăbuşit de deznădejde. El este conştient ca în lume trebuie să fie şi încercări dar ele, după cuvântul lui Hristos, se vor sfârşi, cu biruinţă: "în lume necazuri veţi avea; dar îndrăzniţi. Eu am biruit lumea!" (Ioan, 16,33).

Pentru creştinul adevărat toate lucrurile au sens şi frumuseţe. Un răsărit de soare, un amurg de basm, câmpul cu florile, pomii şi grădinile, toate grăiesc. Pe bună dreptate Ernest Bernea spune că "cine nu a iubit o floare, o fată, un copil, un răsărit de soare sau un amurg, cine n-a înţeles cântecul trist al apelor nestatornice şi n-a cunoscut bucuria propriilor sale depăşiri nu găseşte sens vieţii şi nici nu merită s-o trăiască". (9)

Creştinul care-şi ia viaţa spirituală în serios, când se trezeşte dimineaţa şi constată că mai poate privi zările se bucură. Dându-şi seama că are două picioare sănătoase, cu care se ridică din pat, dă slava lui Dumnezeu. Văzând că mai are două braţe puternice cu care poate munci pentru sine şi ai săi este fericit. Este recunoscător Tatălui Ceresc pentru mulţimea de daruri cu care-l copleşeşte şi alungă de la sine întristarea.

Creştinul refuză să trăiască în mediocritate şi râvneşte să trăiască eroic. Cu puţină vreme înainte de a trece la Domnul Părintele Profesor Ilie Moldovan l-am vizitat la spital. Era slăbit de suferinţă dar faţa-i era transfigurată de lumină şi entuziasmul care l-au însoţit o viaţă întreagă. La despărţire mi-a spus: "Să trăim în lumina Sfintei învieri şi să nu ne pierdem steaua polară". Această maximă este de mare folos pentru noi pentru toţi cei ce dorim să scăpăm de întristările pe care ni le provoacă necazurile.

Cu ochii aţintiţi la Domnul Hristos "Care pentru bucuria pusă înainte-l, a suferit crucea" (Evrei 12,2), întăriţi de învierea Lui care "celor din morminte viaţa le-a dăruit", să devenim curajoşi şi să ne izbăvim de întristare. „Când Domnul va trimite istoria şi veşnicia să culeagă viaţa şi sufletul nostru, să nu fim găsiţi pe malurile mlaştinii, ci în înălţimile vieţii eroice, care sunt slava pământului şi împlinirea voinţei cerului". (10)

Până atunci însă, chiar dacă viaţa aceasta ne mai oferă amărăciuni şi întristări, întâlnirea cu Domnul Hristos Cel înviat din morţi să ne transpună în starea de spirit pe care au avut-o femeile mironosiţe în dimineaţa învierii. Sfântul Matei ne spune că „plecând ele în grabă de la mormânt, cu frică şi cu bucurie mare au alergat să vestească ucenicilor Lui. Dar când mergeau ele să vestească ucenicilor, iată Iisus le-a întâmpinat, zicând: Bucuraţi-vă! Iar ele apropiindu-se, au cuprins picioarele Lui şi I s-au închinat" (Matei 28, 8-9).

Cuprins de bucuria pe care Domnul Hristos Cel înviat mi-o revărsa în suflet, v-o împărtăşesc şi fraţilor voastre, vă doresc să depăşiţi toate necazurile şi întristările vieţii, să aveţi pace sfântă de Paşti şi vă zic din toată inima: Hristos a înviat!

†ANDREI
Arhiepiscopul Vadului, Feleacului şi Clujului
şi Mitropolitul Clujului, Maramureşului şi Sălajului

Istoria Sărbătorii Paştelui

Pentru prima dată Paştele a fost sărbătorit în jurul anului 1400 înainte de Hristos. În această zi evreii au părăsit Egiptul cu ajutorul lui Dumnezeu. Scriptura în cartea Exod (Ieşirea) din Vechiul Testament ne oferă îndrumările date de Dumnezeu pentru sărbătorirea Paştelor în timpul lui Moise. Evreii din antichitate îşi aminteau de faptul că Dumnezeu i-a salvat din robia în care se aflau în Egipt.

Deşi mulţi sărbătoresc şi astăzi Paştele, majoritatea oamenilor nu mai au în vedere semnificaţia acestei sărbători. Pentru mulţi, Paştele nu mai are nimic de a face cu Dumnezeu, este doar un prilej de îndestulare, de mâncare şi băutură.

În ceea ce priveşte creştinii, Dumnezeu a reînnoit legământul făcut cu israeliţii, de data aceasta nu printr-un om (Moise), ci prin Fiul Său, Iisus - Mesia. Legământul cel nou nu mai este un legământ făcut doar cu evreii, ci cu toate popoarele, care vor să primească iertarea păcatelor prin jertfa lui Iisus Hristos. Legământul cel vechi purta sigiliul sângelui unui miel care trebuia sacrificat de Paşti după îndrumările date de Dumnezeu. Cu ocazia ieşirii din Egipt, când au sărbătorit pentru prima dată Paştele, toţi evreii trebuiau să ia un miel şi să îl sacrifice. Apoi, cu sângele mielului erau unse ramele de lemn ale uşilor de la casele în care locuiau aceştia. În noaptea aceea, îngerul morţii trimis de Dumnezeu a trecut prin Egipt şi a omorât toţi fiii întâi născuţi ai egiptenilor în casele care nu aveau pe uşă sângele mielului. În casele israeliţilor, nu a murit nimeni, pentru că aceştia ascultaseră porunca lui Dumnezeu şi au pus sângele mielului pe uşile lor. Sângele mielului oferea o garanţie, un semn vizibil prin care credincioşii dădeau de înţeles că au luat în serios porunca lui Dumnezeu.

În Noul Testament mielul a fost înjunghiat prin Mântuitorul Iisus, iar sângele lui care a curs pe cruce este sângele răscumpărător.

La Cina cea de taina, în noaptea când a fost trădat, înainte de a fi prins şi arestat, Domnul Iisus a instituit sărbătoarea Paştelui nou testamental, după porunca ce I-a fost dată de Dumnezeu, care vrea ca toţi creştinii să îşi amintească de preţul care a fost plătit pentru răscumpararea noastră din sclavia păcatului.

Alexandru Roman

Obiceiuri de Paşte

Vechii saxoni au sărbătorit venirea primăverii aducând omagii zeiţei primăverii, Eastre. Când în secolul al II-lea misionarii creştini au ajuns în mijlocul triburilor nordice cu serbările lor păgâne, au încercat să îi convertească la creştinism. Au reuşit, însă numai într-o măsură oarecare. Pentru noii creştini interdicţia de a-şi serba vechile sărbători păgâne ar fi însemnat moartea. Pentru a salva vieţi, misionarii au decis să îşi popularizeze mesajul religios încet, permiţând populaţiilor să îşi continue celebrările păgâne însă acestea trebuiau să fie în maniera creştină.

Aşa cum s-a întâmplat, sărbătoarea păgână Eastre avea loc la aceeaşi dată ca şi sărbătoarea creştină a renaşterii Domnului. Astfel s-a alterat festivalul însăşi, devenind o sărbătoare creştină, iar numele vechi de Eastre s-a schimbat în varianta modernă de Easter (Paştele în limba engleză).

Elementele precreştine amalgamate în sărbătoarea pascală sunt evidente încă din denumirea dată în unele părţi ale lumii celei mai mari sărbători a creştinătăţii. Dacă în limbile romanice, numele său vine de la Pesah, sărbătoarea iudaică în timpul căreia a avut loc răstignirea lui Iisus, în cele anglo-saxone se folosesc termeni derivaţi de la numele unor divinităţi păgâne. Englezescul Easter sau germanul Ostern vin de la Eostre sau Eastre, zeiţă a fertilităţii la popoarele din nordul Europei. Astfel de divinităţi existau la mai toate popoarele europene, din nord până în bazinul mediteranean, ele fiind sărbătorite primăvara, moment al renaşterii naturii.

Sărbătoarea renaşterii şi a învingerii morţii constituie un element de bază în numeroase sisteme religioase precreştine. În zilele în care vegetaţia revine la viaţă, perioada ce coincide cu echinocţiul de primăvară, în Imperiul Roman aveau loc celebrări dedicate lui Attis, divinitate de origine frigiană, despre care se spune că ar fi fost născut dintr-o fecioară. Acest Attis, care era iubitul lui Cybelle, zeiţa fertilităţii, murea şi învia în fiecare an în perioada echinocţiului.

Festivaluri ale primăverii aveau loc la toate popoarele vechi ale Europei şi, potrivit unor autori, atunci când misionarii creştini ai secolului al II-lea au ajuns în nordul continentului, ei au încercat să-i convertească treptat pe oameni, permiţându-le acestora să-şi menţină tradiţiile şi sărbătorile, în care au introdus încetul cu încetul elemente creştine. Această tehnică de a tolera şi îngloba tradiţiile locale în credinţa creştină, se foloseşte şi astăzi, în special de către Biserica Catolică, cu precădere în Africa, pentru a nu trezi resentimentele triburilor obligându-le să renunţe brusc la datinile lor.

Celebrate în aceeaşi perioadă a anului, sărbătoarea Paştelui şi cea a primăverii s-au întrepătruns, numele divinităţii păgâne păstrându-se în denumirea sărbătorii creştine.

Oana Dan

Când va fi Paştele în următorii ani?

În ultimii doi ani, creştinii ortodocşi şi catolici au sărbătorit în aceeaşi zi Paştele. În următorii 15 ani, acest lucru se va mai întâmpla de 3 ori. Vedeţi când vor sărbători creştinii Paştele pâna în 2026!

Cele mai mari diferenţe, de 5 săptămâni, vor fi între cele două sărbători în anii 2013, 2016 şi 2024, de 4 săptămâni în 2021. În 2014, 2017 şi 2025, Paştele ortodox se va suprapune cu cel catolic, în restul anilor până în 2026 diferenţa va fi de o săptămână.Vedeţi în ce dată va fi Paştele ortodox, respectiv cel catolic, în următorii ani:

2012 - 15 aprilie/ 8 aprilie
2013 - 5 mai/ 31 martie
2014 - 20 aprilie
2015 - 12 aprilie/ 5 aprilie
2016 - 1 mai/ 27 martie
2017 - 16 aprilie
2018 - 8 aprilie/ 1 aprilie
2019 - 28 aprilie/ 21 aprilie
2020 - 19 aprilie/ 12 aprilie
2021 - 2 mai/ 4 aprilie
2022 - 24 aprilie/ 17 aprilie
2023 - 16 aprilie/ 9 aprilie
2024 - 5 mai/ 31 martie
2025 - 20 aprilie
2026 - 12 aprilie/ 5 aprilie

Primul conciliu de la Niceea a stabilit in 325 ca "ziua de Paste va fi in prima duminica dupa prima luna plina care cade dupa sau de echinoctiul de primavara". Insa Biserica Ortodoxa foloseste calendarul iulian pentru stabilirea datei Pastelui, iar cea Catolica utilizeaza calendarul gregorian, lucru care duce la diferente in algoritmul de calcul.

Iepuraşul în cadrul sărbătorii de Paşte

Prezenţa iepuraşului în tradiţia pascală se datorează reminiscenţelor ritualurilor păgine şi divinităţilor venerate în vremuri îndepărtate, simpaticul animal fiind atunci, ca şi astăzi, un evident simbol al fertilităţii. O veche legendă nordică spune că zeiţa Eostre a găsit într-o iarnă o pasăre rănită pe câmp. Pentru a o salva de la moarte, zeiţa a transformat-o într-o iepuroaică, aceasta păstrând însă capacitatea de a depune ouă. Pentru a-i mulţumi binefăcătoarei sale, iepuroaica decora ouăle făcute şi i le dăruia zeiţei. Această legendă se mai păstrează vie în rândurile comunităţii olandeze din Pennsylvania, SUA, unde copiii aşteaptă de Paşte iepuraşul care face un cuib plin de ouă colorate. Din această legendă s-a născut şi tradiţia ca iepuraşul să aducă daruri copiilor.

Deşi nu este un animal prea impresionant, iepurele este un mesager sacru al divinităţii în multe culturi. Spre exemplu, în tradiţia chineză, iepurele este o creatură care trăieşte pe Lună, unde se ocupă cu măcinarea orezului, esenţa vieţii. Pentru budişti, iepurele este, de asemenea, o creatură selenară. Legenda spune că, neavând ce ofrandă să-i aducă zeiţei Indra, iepurele s-a gătit pe sine însuşi în focul sacru şi, ca răsplată, a fost aşezat pe Lună. Şi pe continentul american, animalul cu urechi mari este personaj de legendă. La unele triburi există un mit care descrie cum iepurele a adus oamenilor focul, în timp ce în cultura mayaşă era creditat cu inventarea scrisului.

În Egiptul antic, iepurele ocupă un loc aparte, ca simbol al fertilităţii, în timp ce în tradiţia germanică el este cel care aduce viaţa nouă în fiecare primăvară. Prima atestare documentară a prezenţei iepurelui în simbolistica pascală apare de altfel în Germania, la 1500, deşi e probabil ca el să fi fost deja prezent de mai multă vreme în tradiţia populară. Germanii sunt, de altfel, primii care au inventat dulciurile în formă de iepuraşi, la 1800. În aceeaşi perioadă, în Franţa şi Germania au apărut şi primele ouă din ciocolată

Pâinea din România este plină de E-uri

Rețeta tradițională pentru obținerea pâinii prevede ca alimentul să conțină apă, făină, drojdie și sare. În realitate, pâinea abundă în E-uri, lucru constatat și de Autoritatea Naționale pentru Protecția Consumatorului (ANPC).

Reprezentanții ANPC spun că producătorii de produse de panificație recurg la introducerea aditivilor alimentari în rețeta pâinii pentru a-i da acesteia un aspect și gust diferit față de pâinea obținută în casă.

Pâinea conține până la 34 de aditivi alimentari

Chiar dacă pâinea este alimentul de bază al românilor, medicii nutriționiști ne recomandă să o mâncăm cu moderație, deoarece din cauza aditivilor alimentari riscăm să avem probleme cu rinichii și chiar să ne îmbolnăvim de cancer.

Prof. dr. Gheorghe Mencinicospchi, directorul Institutului de Cercetări Alimentare, este de părere că piața românească de panificație este invadată de E-uri pentru că legea permite acest lucru, chiar dacă o parte dintre acești aditivi alimentari ne pun sănătatea în pericol. "Un astfel de exemplu este bromatul de potasiu - E 924 - care duce la apariția senzației de greață, vărsături, diaree sau apariția diverselor dureri, odată ce este ingerat", a declarat medicul nutriționist.

Cisteina, glutationul și sulfatul de sodiu sunt alte E-uri care se găsesc în alimentul de bază al românilor. "Sulfatul de sodiu - E 514 - afectează vezica biliară, lactatul de calciu - E 327 - prezintă printre efecte adverse stări de hipercalcemie și insuficiență renală, acidul fumaric - E 297, acidul acetic - E 260 și cancerigenul acid citric E 330. În total, într-o pâine regăsim până la 34 de E -uri", mai spune medicul Mencinicopschi.

Nutriționiștii spun că pe piața românească nu există vreun sortiment de pâine care nu conțină E-uri, astfel că pentru a preveni intoxicarea organismul cu aditivi alimentari, specialiștii ne recomandă să citim cu atenție eticheta.

"Calitatea și tradiționalitatea pâinii depind și de tehnologia de fabricație. Ca urmare a deprecierii calităților de panificație ale grâului, în ultima vreme se utilizează, pentru fabricarea pâinii, din ce în ce mai mult amelioratori de panificație, fapt ce ne afectează sănătatea", indică prof. dr. Mencinicopschi.

Pâinea neagră conține făină albă și coloranți

În urma controalelor efectuate, reprezentanții de la ANPC au constatat că mai bine de jumătate din sortimentele de pâine existente pe piața din România conțin aditivi alimentari.

În plus, datele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorului arată că 90% dintre români mănâncă zilnic pâine fără să știe ce conține acest aliment.

Ultimul control realizat de ANPC, la nivelul întregii țări, în domeniul panificație arată că pâinea neagră conține în realitate făină neagră în proporție de doar 1%, restul de 99% din ingredientele sunt reprezentate de făină albă și coloranți. "În 57% dintre județe și municipiul București s-a constatat comercializarea sub denumirea de 'pâine neagră', a diverselor sortimente de pâine

obținute din alte materii prime, decât 'făină neagră' și/sau la fabricarea cărora s-au utilizat coloranți", arată ultimul raport în acest sens.

Autoritățile au mai constatat că ingredientele folosite la obținerea unor sortimente de pâine neagră nu exista niciun gram de făină neagră. În compoziția acestora se găsea făina albă de grâu, drojdie, sare iodată, gluten, amelioratori, făina de malț, aluat fermentat uscat și conservantul propionat.

Mihai Ionescu

Cum fură taximetriștii patronii, Fiscul și clienții

„Maimuța" și „cuarțul"

Pe mașinile mai multor firme de taxi au fost descoperite dispozitive care sunt destinate furtului. Prima categorie a acestora, de tip „maimuță", sunt acelea care prin trimiterea unor impulsuri electrice modifică tariful înregistrat pe aparat. Evident, în detrimentul clientului. Acesta își poate da totuși seama că a fost furat, dacă urmărește periodic aparatul, observând că tariful „sare" spectaculos, chiar dacă nu s-au scurs decât câțiva metri de drum.

Mai grav este atunci când șoferul isteț folosește dispozitivul de tip „cuarț". Funcționând precum arcul electric al unei brichete, „cuarțul" trimite impulsuri aparatului de taxat anulând practic tariful înregistrat în timpul unei curse. În acest fel, patronul este prejudiciat, neștiind cât a încasat șoferul în ziua cu pricina, înșelat fiind, implicit, și statul căruia nu i se mai varsă taxele și impozitele aferente.

Astfel de dispozitive nu pot fi însă folosite decât cu complicitatea metrologilor, care adaptează aparatul de taxat astfel încât să se poată folosi „maimuța" sau „cuarțul".

Aparatele de taxat ar trebui să poarte sigiliul Primăriei

Pentru a nu ajunge la astfel de situații de furt, ar trebui ca aparatele de taxat să poarte sigiliul Primăriei, și nu al metrologilor. Astfel, dacă reprezentanții Primăriei vor face controale periodice ale aparatelor, nici un taximetrist nu s-ar mai incumeta să folosească dispozitive de acest gen.

În vederea remedierii acestei situații frecvent întâlnite, care aduce prejudicii multiple, se urmărește constituirea unor comisii formate din reprezentanți ai distribuitorilor de aparate de taxat fiscale, cei ai Ministerului de Finanțe, ai Biroului Român de Metrologie Legală și reprezentanți ai Primăriilor.

Secretul cărnii injectate, cel mai mare din industrie !

Injectarea semi-preparatelor din carne a devenit temă de marketing. Aproape tot ce se găsește în comerț e carne „dopată" cu apă, sare și polifosfați, așa că unii producători, ca să se diferențieze, au început să precizeze pe ambalaj că marfa lor e „neînțepată". Injectarea cărnii este una dintre marile tabuuri ale industriei alimentare.

Considerate produse „premium", pastrama, mușchiul sau cotletul sunt injectate cu saramură și fosfați, compușii care rețin cea mai multă apă. Polifosfații și caragenanul rețin apa în carne, o fac astfel să crească în greutate. Injectarea conduce la creșterea în volum a produsului, pentru a eficientiza costul. De exemplu, ca să produci un kilogram de preparat tradițional neinjectat folosești 1,4 kg de carne, în timp ce pentru un kilogram sin același produs injectat se folosesc doar 600 de grame de carne.

Nitriții au rol de conservare. Ei fixează mioglobina și păstrează culoarea cărămizie a cărnii o perioadă mult mai mare de timp. Carnea obișnuită își păstrează culoarea două-trei zile, în timp ce aceea injectată rezistă și trei săptămâni.

Specialiștii atrag atenția că injectarea mai atrage cu sine un mare inconvenient: carnea tratată chimic nu este la fel de sățioasă.. Studii independente au arătat că 100 de grame de produs de carne neinjectată te satură la fel ca și 800 de grame de carne injectată cu saramura chimizată.

Margarine și reclame care ne îmbolnăvesc !

Grăsimile din margarinele de ultimă generație sunt suspectate că afectează sistemul cardiovascular și nervos

În rafturile magazinelor sunt margarine despre care nici măcar experții nu sunt siguri ce efecte au asupra consumatorilor. În prezent ni se servesc două tipuri de margarine: hidrogenate și interesterificate. Despre primele știm precis că generează acizi grași trans, dovediți ca fiind periculoși pentru sănătate. S-au făcut studii, s-au adus dovezi, astfel încât, în prezent, aceste margarine se găsesc „pitite" în unele produse de patiserie, sortimente de biscuiți, ciocolată, maioneză, pâine etc.

În paralel cu margarinele hidrogenate, ascunse astfel în diferite aluaturi, pe piață a apărut un nou tip de margarine, care sunt grăsimi obținute prin interesterificare, pe ale căror etichete este specificat: „grăsimi interesterificate". Potrivit specialiștilor, aceasta înseamnă stricarea ordinii naturale a acizilor grași din compoziția grăsimilor naturale. În acest mod, rezultă o grăsime care nu are echivalent în natură, pe care organismul omului nu o poate procesa,

pentru că pur și simplu nu o recunoaște ! Dacă despre margarinele hidrogenate s-a probat științific că sunt dăunătoare sănătății, despre margarinele interesterificate specialiștii spun că sunt potențial periculoase, tocmai pentru că ele există de prea puțin timp pe piață pentru a se colecta suficiente date care să conducă la o concluzie categorică.

Să ne amintim însă că, în perioada de glorie a margarinelor hidrogenate, acestea erau considerate o alternativă ideală, sănătoasă, la untură și unt, că reprezentau un scut pentru întregul sistem cardiovascular. Iată însă că, ulterior, studiile au demonstrat categoric că, prin generarea acizilor grași trans, margarina hidrogenată este chiar pereiculoasă. Și astfel, decenii la rând, oamenii au fost îndemnați să mănânce o margarină extrem de nocivă pentru artere.

O invenție recentă

Faptul că s-a creat o nouă margarină, interesterificată, în care s-au adăugat acizi grași omega 3, nenaturală, nu înseamnă că ea este și sănătoasă. Acizii grași omega 3 sunt acizi grași esențiali, cu rol în menținerea sănătății sistemului cardiovascular și nervos. Dar pentru a fi beneficiu organismului, acești acizi trebuie luați din alimente naturale: pește, semințe și ulei de in, semințe și ulei de cânepă ș.a. – și nu dintr-o bază chimică, așa cum este margarina.

Astfel, așa cum o perioadă îndelungată nu s-a știut că grăsimile hidrogenate sunt periculoase, tot așa s-ar putea să avem surpriza să se aducă probe potrivit cărora inclusiv aceste grăsimi artificiale interesterificate să ne afecteze sănătatea.

Potrivit conceptului de medicină personalizată, fiecare persoană are un răspuns propriu la un medicament sau un aliment, cei mai vulnerabili fiind copiii, femeile însărcinate, cele care alăptează precum și vârstnicii.

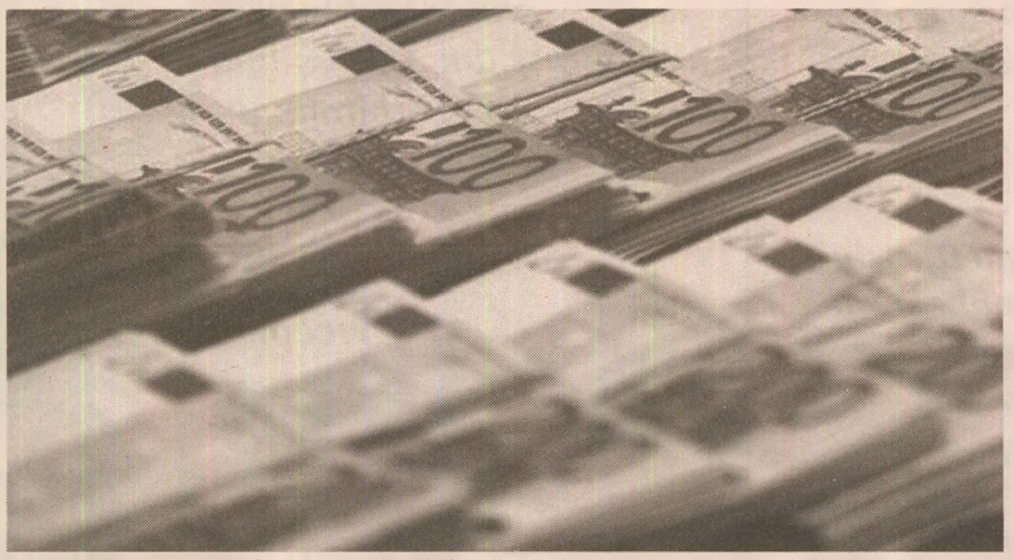
În condițiile în care margarina interesterificată nu a trecut proba timpului și încă nu sunt studii privitoare la efectele ei pe termen lung și mediu, evident că este suspectă reclama acestui produs și mai ales recomandarea de a fi introdusă în dieta copiilor, a persoanelor cu afecțiuni cardiace etc. Un lucru totuși este cert: margarina interesterificată este un aliment nenatural, o invenție recentă, produsă industrial, care niciodată nu va putea fi pusă pe același loc cu alimentele naturale: ouă, lapte, carne, unt ș.a.m.d.

Lucian Costa

Salariul necesar pentru obținerea unui credit ipotecar

O familie tânără care şi-a propus să îşi cumpere o locuinţă prin credit ipotecar, imobiliar, sau prin programul „Prima Casă", are nevoie de venituri consistente pentru a se putea împrumuta, având în vedere că gradul de îndatorare minim acceptat de bănci porneşte de la 35 - 40 % din veniturile familiale, în funcţie de bancă.

Pentru a face o minimă analiză a unei astfel de situaţii, pornim de la un exemplu cât se poate de obişnuit, acela în care o familie tânără doreşte să ia un credit de 40.000 de euro pentru achiziţionarea unui apartament. Avansul este de minimum 15 % la un credit ipotecar clasic şi de 5 % la „Prima Casă". De exemplu, la BRD, la un credit „Prima Casă" pe 30 de ani, rata lunară este de 221 de euro pe lună, la o dobândă anuală efectivă (DAE) de 5,42 % potrivit calculatorului de rate de pe site-ul băncii. La un împrumut ipotecar clasic, tot la aceeaşi bancă, rata lunară ajunge la 261 de euro (la DAE 6,13 %). La Raiffeisen Bank, acelaşi credit de 40.000 de euro (dar imobiliar, adică pe lângă tinerii care se împrumută pot fi aduse drept coplătitori şi rude de gradul I, dar care au acelaşi domiciliu cu cei care se împrumută), rata care trebuie plătită este de 257 de euro pe lună (DAE 7,02 %).

La împrumuturile în lei, dobânda urcă semnificativ (DAE 10,55 %). Dacă o familie vrea în jur de 168.000 de lei, adică echivalentul a 40.000 de euro, atunci trebuie să achite o rată de 1.400 de lei pe lună. Suma este cu mult peste puterile financiare ale mai multor familii tinere. Cu atât mai mult dacă punem la socoteală şi banii de avans... Problema este că în cazurile prezentate anterior (împrumuturile în valută), suma minimă pe care trebuie să o câştige familia este în jur de 2.500 de lei pe lună. Dar există cazuri în care este nevoie ca soţii să aibă şi venituri mai mari. La Banca Transilvania, de exemplu, un cuplu care vrea un credit ipotecar trebuie să aibă venituri cumulate de minimum 2.900 de lei pe lună. Avantajul este că ei pot aduce şi coplătitori: părinţi, fraţi, surori etc. La un împrumut în lei, ca să plăteşti o rată de 1.400 de lei pe lună, veniturile familiei trebuie să fie de 4.000 de lei, dacă banca ia în calcul faptul că gradul de îndatorare poate fi de 35 % din venituri. Dar atunci când o familie vrea un credit ipotecar nu doar veniturile contează, ci multe alte aspecte.

Tinerii, dezavantajaţi de bănci

Băncile fac un scoring, o analiză a fiecărui client care vrea un împrumut. În funcţie de multe date personale, familia care vrea credit primeşte mai multe sau mai puţine puncte, aspecte care contează în calculul riscului şi, mai ales, al dobânzii percepute clientului de unele bănci. Dezavantajaţi la puncte sunt tinerii necăsătoriţi. Dacă au neşansa să lucreze la o companie foarte mică, dintre cele care au sub zece angajaţi, atunci banca le-a tăiat tot elanul de a contracta un credit. În astfel de cazuri, salariul este mai puţin important. Degeaba are un tânăr, să zicem, un salariu de 5.000 de lei, dacă lucrează la o firmă cu doi-trei angajaţi. Banca face verificări şi află că o astfel de companie nu poate susţine un salariu atât de mare pentru un tânăr la început de carieră. Şi evident, banca este interesată să îşi diminueze riscul. Deci, dacă un potenţial client este singur (necăsătorit), e tânăr şi lucrează la o companie mică, are şanse mici să se împrumute pe termen lung.

Clientul ideal: căsătorit, salariu bun, firmă mare

Potrivit bancherilor, cuplurile au cele mai mari şanse să obţină un credit ipotecar. Unele bănci au realizat portretul persoanei care primeşte sigur un credit şi poate beneficia de condiţii avantajoase la creditare. Astfel, debitorul ideal al băncilor are peste 21 de ani, şi-a întemeiat o familie, lucrează la o companie mare, iar dacă are şi studii superioare, iar venitul său lunar nu este de neglijat, atunci primeşte punctaj maxim, deci poate obţine creditul în cele mai bune condiţii.

Mihaela Păunescu

Din vestul țării se poate zbura ieftin în Asia

Surpriză pentru bănăţenii şi ardelenii din vestul ţării amatori de excursii exotice. Compania aviatică de low-cost Fly Dubai a intrat pe piaţă pentru a concura celebra companie Air Arabia, oferind preţuri extrem de mici. Compania operează acum şi pe aeroportul din Belgrad, capitala sârbă aflându-se la doar două ore de mers cu maşina de la Timişoara. Săptămânal, din Belgrad pleacă patru zboruri spre Dubai.

Noua companie aviatică are preţuri mult mai mici decât Air Arabia, cunoscută deja pentru zborurile în Orientul Apropiat, Africa de Est şi Asia de Sud. Se poate zbura acum ieftin din Belgrad spre Sri Lanka, India, Nepal, Etiopia sau Dubai la preţuri extrem de avantajoase. Iată câteva dintre acestea: 330 de euro dus-întors la Dubai, 406 euro dus-întors în Sri Lanka (Colombo), 406 euro dus-întors în Addis Abeba (Etiopia), 380 de euro spre India, de asemenea dus-întors (undeva între Delhi şi Varanasi), 425 de euro în Kathmandu (Nepal). Aceeaşi firmă are în ofertă şi destinaţii precum Baku, Kabul (Afghanistan), Aşgabat (Turkmenistan), sau Djibouti.

Pe aeroportul Internaţional „Traian Vuia" din Timişoara operează o singură companie de low-cost. Este vorba despre maghiarii de la Wizz Air, cea mai mare companie aeriană low-cost din Europa Centrală şi de Est, venită aici din anul 2008, Timişoara fiind cea de a treia bază operaţională a companiei din România, după Bucureşti şi Cluj-Napoca. Printre destinaţiile celor de la Wizz Air, cu plecare de la Timişoara, se află Londra, Roma, Milano, Bergamo, Veneţia, Dortmund, Barcelona, Valencia şi Paris.

Cartelele PrePay, cumpărate din 2013 numai cu buletinul !

În ciuda faptului că atât Senatul, cât şi Camera Deputaţilor au respins în toamna anului trecut proiectul de lege care impune operatorilor de telefonie mobilă să reţină date personale ale utilizatorilor, Guvernul şi-a propus aprobarea acestuia până cel târziu la sfârşitul lunii august.

Prin intrarea în vigoare a acestui act normativ, peste 14 milioane de români (aproximativ 52 % din totalul cartelelor de telefonie mobilă – abonamente şi cartele preplătite – după cum arătau datele ANCOM la jumătatea anului trecut) nu vor mai putea rămâne anonimi.

Totodată, potrivit aceluiaşi proiect, în cazul în care serviciul PrePay este achiziţionat de o persoană juridică, aceasta este obligată să prezinte furnizorului de servicii de comunicaţii electronice destinate publicului un tabel cu datele personale ale utilizatorilor.

Orarul de circulație al localei către magazinul Real

Traseul care trece prin staţia Mărăşti pe care circulă microbuzul care face legătura cu magazinul Real este următorul:

Dus: Gară – Opera – Lido – Mărăşti – Sala Sporturilor – Matex – SUT – Sarmismob – Complex Comercial Real;

Întors: C.C. Real – SUT – Matex – Sala Sporturilor – Mărăşti – Mioriţa – Banca Românească – Hala Piaţă – Gară.

Capacitate: 31. Program de circulaţie: între orele 6 şi 23. Intervalul de succedere (minutele de trecere prin staţie): între orele 6 şi 9 – 20 de minute; între orele 9 şi 13 – 60 de minute; între orele 13 şi 18 – 20 de minute; între orele 18 şi 21 – 60 de minute; între orele 21 şi 23 – 60 de minute.

Informații utile pentru patroni

Acte necesare pentru vizarea anuală a autorizaţiei de funcţionare: certificat constatator pentru punctul de lucru (dacă au existat modificări de la momentul autorizării); autorizaţia eliberată în baza OUG nr. 44 / 2008 pentru persoane fizice autorizate, întreprinderi individuale, întreprinderi familiale; dovada achitării tuturor impozitelor şi taxelor locale, redevenţele către Consiliul local; declaraţia pe propria răspundere în legătură cu obligaţia de obţinere a avizelor şi autorizaţiilor speciale (dacă au apărut modificări de la momentul autorizării); dovada achitării utilităţilor către asociaţiile de proprietari din care fac parte şi de la societăţile comerciale prestatoare de servicii de salubrizare şi respectiv de publicitate cu care primăria are contracte (dacă este cazul); taxa de autorizare conform HCL privind impozitele şi taxele locale.

Sunteți la zi cu plata curentului electric? Iată ce drepturi aveți !

Chiar dacă plătiţi lunar factura la energie electrică, există situaţii în care ori se întrerupe furnizarea acesteia din cauza unor defecţiuni la reţea, ori aveţi alte nemulţumiri legate de facturare, de preţ sau de consum. Autoritatea Naţională pentru Protecţia Consumatorilor (ANPC) ne înştiinţează care ne sunt drepturile.

Astfel, orice persoană care este la zi cu plata facturii la energie electrică are şi anumite drepturi pe care prestatorul de utilităţi trebuie să i le respecte întocmai:

- Dreptul la acces la ele de energie electrică;
- Dreptul de a-şi alege furnizorul fără plata vreunei taxe pentru schimbarea acestuia;
- Dreptul de a fi informat în legătură cu condiţiile generale de contractare, preţurile şi tarifele aplicabile, întreruperile programate;
- Dreptul de a solicita furnizorului modificarea şi completarea contractului de furnizare şi a anexelor acestuia, atunci când apar elemente noi;
- Dreptul de a solicita furnizorului să ia măsuri pentru remedierea defecţiunilor şi a deranjamentelor survenite în reţelele de energie electrică;
- Dreptul de a fi despăgubit pentru daunele provocate de către furnizor.

Despăgubiri în caz de daune

Consumatorul are dreptul de a solicita furnizorului despăgubiri, conform prevederilor din contract, atunci când se produc daune din vina acestuia. Concret, dacă în urma unei scăderi şi creşteri bruşte de tensiune vi se defectează aparatura electrocasnică, aveţi dreptul să cereţi despăgubiri. Furnizorul va trebui să răspundă pentru toate daunele provocate din vina sa. De asemenea, acesta este îndreptăţit să îşi recupereze daunele produse consumatorilor de la operatorul de distribuţie, operatorul de transport şi de sistem sau de la producător, dacă aceste daune s-au dovedit a fi fost cauzate din vina oricăruia dintre aceştia.

ACTA lovește în afacerile mici, protejându-le pe cele mari

Controversatul acord ACTA, semnat deja de 30 de țări din UE și din întreaga lume, fără a fi fost însă deocamdată validat de Parlamentul European, stârnește ample reacții inclusiv din partea mediului de afaceri. Alianța Confederațiilor Patronale din România (ACPR) a subliniat modul discriminatoriu în care este conceput acest acord, favorizând companiile mari în detrimentul celor mici. Dacă s-ar aplica întocmai principiile prevăzute de AntiCounterfiting Trade Agreement (ACTA), afacerile mici bazate pe word wide web ar putea fi puternic lovite, în timp ce marile business-uri ar fi mai mult protejate decât afectate, arată un studiu al companiei de consultanță „Golden Mind & Spirit". Unul din principalele motive ar fi acela că micii întreprinzători sunt downloaderi de pe Internet, în timp ce companiile mari sunt uploaderi, iar ACTA lovește doar în zona de download. Altfel spus, nu cel care încarcă un anumit lucru pe Internet este vizat, ci acela care o va descărca, se arată în punctul de vedere exprimat de ACPR.

La trecerea graniței, trebuie să explici de unde ai play-listul din laptop !

Tot ACPR explică faptul că în prezent descărcarea de pe Internet este gratuită, pentru că așa au permis uploaderii. Dar muzica, filmele, cărțile, până și fotografiile și orice fel de alte creații care pot fi descărcate de pe Internet ar deveni brusc contrafaceri și condamnate ca atare. Vreți să treceți granița cu un laptop sau un MP 3 Player? Va trebui să dați socoteală de unde aveți muzica din playlist, filmele și alte documente sau chiar de unde ai sistemul de operare din laptop. Iar la un răspuns de genul „le-am descărcat de pe net, că erau gratis", riști sancțiuni dintre cele mai aspre, inclusiv confiscarea aparaturii !

Și cine dă astfel de răspunsuri, pe lângă, firește, omul de rând ? Desigur, micul întreprinzător pentru care în multe cazuri laptopul este unicul patrimoniu al firmei... Pentru că, o companie mare poate cere oricând aplicarea ACTA împotriva unui concurent mai mic, iar de utilizarea unor programe ori creații descărcate gratuit de pe Internet nici nu poate fi vorba în cazul companiilor mari.

Puteri discreționare pentru provideri

Un alt aspect al aplicării ACTA, deloc de neglijat, este acela că firmele care furnizează servicii de racordare la marea rețea mondială Internet vor avea puteri discreționare față de clienții lor. Din paragraful 12.1.b al ACTA se poate înțelege că providerii de Internet sunt obligați să păstreze și să furnizeze autorităților absolut toate log-urile cu activitatea online a tuturor abonaților. Altfel spus, providerul tău poate oricând să te pârască autorităților, dar și să te șantajeze cu informațiile pe care le deține privind site-urile pe care le-ai vizitat ori adresele de unde ai downladat diverse documente !

Alexandru Avram

PRIMĂRIA BĂNIŢA

Sărbătoarea Sfintelor Paşti pe care o aşteptăm an de an pentru a primi în suflet lumina Învierii, îmi oferă plăcutul prilej să adresez din inimă cele mai sincere gânduri, multe împliniri spirituale, pace şi întru toate bună sporire tuturor locuitorilor comunei BĂNIŢA.

Hristos a Înviat!
Sărbători Fericite!

Primar,
MARTIN BURLEC

PRIMĂRIA COMUNEI CERTEJU DE SUS

Cu prilejul Sfintelor Paşti şi al Învierii Domnului nostru Iisus Hristos, neasemuita sărbătoare a creştinătăţii, urez locuitorilor comunei CERTEJU DE SUS sănătate, fericire şi împlinirea tuturor dorinţelor.
Paştele să le aducă bucuria pe care o aşteaptă şi pe care o merită!

Hristos a Înviat!
Sărbători Fericite!

Primar,
PETRU CÂMPIAN

PRIMĂRIA RAPOLTU MARE

Sfintele Sărbători de Paşti, cea mai mare sărbătoare a creştinilor, îmi oferă bucuria de a vă adresa cele mai calde urări de sănătate, de noroc, de fericire, de tot ce e bine şi frumos. Părtaş sufletesc la bucuria pe care o trăim, vă doresc din toată inima sărbători fericite, cu pace şi linişte sufletească, o viaţă plină de satisfacţii şi împliniri alături de cei dragi.
HRISTOS A ÎNVIAT!
SĂRBĂTORI FERICITE!

Primar, ROMAN OCTAVIAN GHEORGHE

PRIMĂRIA RÂU DE MORI

An de an, Praznicul Învierii este solia cerului, mesajul de iubire creştinească pe care Isus Hristos, prin Sacrificiul Său, prin Învierea şi Înălţarea Sa la cer ni-l transmite de veacuri.
Împreună să ne apropiem o clipă de Dumnezeu şi asta ne va ajuta să fim mai îngăduitori, mai buni, mai dornici de a ne înţelege unii pe alţii.
HRISTOS A ÎNVIAT!
SĂRBĂTORI FERICITE!

Primar, NICULIŢĂ MANG

PRIMĂRIA SÂNTĂMĂRIA-ORLEA

Sărbătoarea Învierii Mântuitorului Nostru Iisus Hristos ne oferă ocazia de a adresa locuitorilor comunei Sântămăria-Orlea cele mai alese gânduri de bine, sănătate şi împliniri însoţite de urările creştineşti

PAŞTE FERICIT! **HRISTOS A ÎNVIAT!**

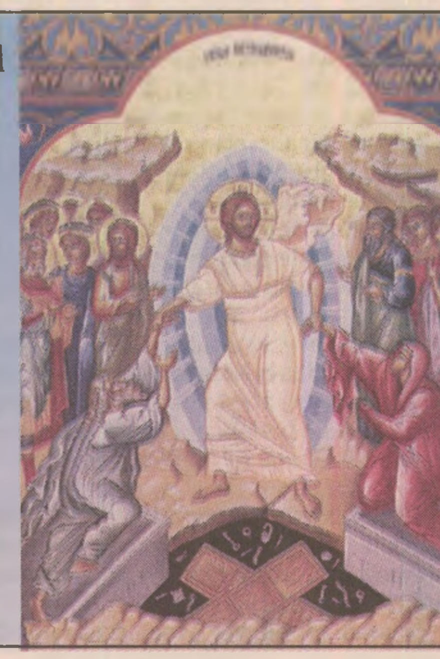
FILIP IOAN VICTOR,
Primar

PRIMĂRIA SARMIZEGETUSA

Cu ocazia marii Sărbători a Învierii Domnului Nostru Iisus Hristos urez tuturor cetă-ţenilor comunei SARMIZEGETUSA multă fericire, sănătate, împlinirea tuturor dorinţelor şi cât mai multe bucurii.

Hristos a Înviat!
Sărbători Fericite!

Primar, CORNEL MIHAI TODONI

PRIMĂRIA TELIUCU INFERIOR

Cea mai mare sărbătoare creştină a românilor – Paştele – îmi oferă plăcutul prilej să urez din toată inima locuitorilor comunei, salariaţilor din primărie, consilierilor locali şi familiilor lor, colaboratorilor din instituţiile oraşului lumină în suflet şi bunăstare în case, împreună cu creştinescul
„Hristos a Înviat!"

Primar, Pupeză Daniel

Primăria TOTEŞTI

Cu ocazia Sfintelor Sărbători ale Învierii Domnului, Primăria comunei doreşte tuturor cetăţenilor şi colaboratorilor un Paşte fericit cu bucurii şi împliniri, însoţit de tradiţionalul

„Hristos a Înviat!"

Primar, Pasconi Tiberiu

Cum scăpăm de astenia de primăvară

Perioada aceasta este una puţin mai dificilă pentru fiecare organism. Primăvara, este cunoscută astenia care te face apatic, mereu amorţit, fără energie sau poftă de viaţă. Nu ar trebui să trăieşti cu aceste simptome, mai ales că soluţia nu este nici pe departe atât de complicată.

Ce anume reprezintă astenia de primăvară? Corpul tău are carenţe vitaminice şi minerale importante, în special în ceea ce priveşte nivelul de fier, element folosit în producerea hematiilor (hematopoieza). De la carenţa de fier provine anemia, prin scăderea oxigenului transportat de la plămâni la ţesuturi, cu ajutorul globulelor roşii din sânge. Adaugă toate acele vitamine (C, E, A, complexul B) cu rolurile lor extrem de importante şi vei afla de ce organismul uman reacţionează aşa în această perioadă.

Cum faci să scapi de astenie? Soluţia cea mai indicată rămâne alimentaţia sănătoasă şi bogată în fier, vitamine, fibre şi antioxidanţi. Unele produse sunt într-adevăr pline de astfel de elemente, altele sunt bogate însă nu pot fi procesate şi absorbite de către tubul digestiv. Cel mai bun exemplu rămâne spanacul, cunoscut drept planta cu cel mai ridicat conţinut în fier. Aşa şi este, însă fierul din spanac este complet blocat de acidul oxalic, care se combină cu fierul, rezultând oxalaţi. Oxalatul de fier nu poate fi procesat la nivel intestinal, astfel că din spanac, prea puţin fier este absorbit. Ca să rămână mai mult fier liber şi absorbabil, se poate recurge la un mic truc. Spanacul trebuie fiert într-o apă în care se adaugă o cană de lapte, asta pentru ca acidul oxalic să se combine şi cu calciul din lapte, nu numai cu fierul din spanac. Astfel se poate profita mai mult de pe urma spanacului, care oricum este plin şi de vitamine B, C, E sau antioxidanţi.

Alte alimente care pot fi folosite cu succes în deficitul de fier sunt: broccoli, kiwi, nucile, migdalele, alunele, prunele uscate, stafidele. Carnea de peşte sau organele precum ficatul, rinichii sau splina sunt şi ele bogate în fier, putând fi folosite pentru a combate anemia. Pe lângă produsele acestea, nu trebuie ignorate sursele grozave de vitamina C, răspunzatoare de imunitatea organismului şi rezistenţa lui la orice tip de efort. Cele mai bogate în vitamina C sunt: gogoşarul, ardeiul gras, pătrunjelul, ţelina. Citricele nu excelează la capitolul vitamina C, chiar dacă am fi tentaţi să credem că ele sunt prioritare pentru revitalizarea noastră.

Cu o salată proaspătă pe zi, făcută din salată, castraveţi, ridichi, roşii, ceapă verde, leurdă sau alte legume gustoase şi sănătoase, te vei simţi mult mai bine într-un timp scurt, scăpând de oboseală şi ameţeli. Bea cel puţin 2 litri de apă plată şi, din când în când, un păhărel de vin roşu de buturugă, minunat pentru sistemul cardiovascular.

Pe lângă alimente, trebuie să faci şi mişcare, mai ales că vremea de afară ţi-o permite. Puţină alergare în fiecare dimineaţă, printr-un parc verde unde este aer curat, îţi va prinde de minune. Vei observa că făcând sport vei ajunge repede într-o formă fizică de invidiat, debordând de energie.

Bucură-te de vremea frumoasa şi nu lăsa astenia de primăvară să-ţi strice pofta de viaţă!

Oana Dan

Noi reguli la medicul de familie: taxă la consultaţie

Pacienţii vor plăti pentru câteva din medicamentele care erau până acum compensate, la fel şi dacă vor consultaţii neprogramate la medicul de familie.

Ministerul Sănătăţii a anunţat primele schimbări legate de pachetul minim de servicii medicale, prin două proiecte legislative aflate în dezbatere publică.

În primul rând, de pe lista de medicamente compensate, care sunt decontate de casele de asigurări, ies trei substanţe: Epoetinum alfa, Epoetinum beta şi Erdosteină.

Primele două erau prescrise pentru hepatită C şi transplant de organe, fără a avea indicaţie pentru aceste boli, iar ultimul este un anti-tusiv "pentru care există puţine dovezi privind beneficiile", potrivit unor experţi britanici care au întocmit un raport de audit al sistemului medical românesc.

10-15 lei pentru consultaţii neanunţate

Astfel, statul nu mai decontează medicamente care generează mari cheltuieli şi care sunt indicate în mod greşit pentru bolile respective. Alte schimbări se referă la medicii de familie.

Bolnavii cronic vor avea acces nelimitat la doctor, pentru consultaţii şi reţete, indiferent dacă au programare sau nu.

"Ceilalţi pacienţi care vor consultaţii în afara programărilor plătesc 10-15 lei pentru serviciile medicale şi vor primi chitanţă", spune Rodica Tănăsescu, preşedintele Asociaţiei Medicilor de Familie.

Bani mai mulţi pentru doctori

De asemenea, medicii de familie care au mulţi pacienţi pe liste vor fi plătiţi mai bine: punctul "per capita" (suma primită pe pacient) creşte de la 3 lei la 3,5 lei.

SPITALIZARE

Cardiacii, 5 zile în spital, nevroticii-16

Durata medie a internărilor se reduce pentru orice afecţiune.

- Cardiologie şi diabet- 7 zile
- Bolnavi cronic- 12 zile
- Neonatologie, ginecologie, oncologie- 5 zile
- Psihiatrie (nevroze)- 16 zile
- Recuperare medicală ortopedie şi traumatologie- 12 zile
- Terapie Intensivă- 6 zile
- Chirurgie generală şi medicină internă- 7 zile
- Transplant renal- 10 zile
- Sterilitate, infertilitate- 3 zile'
- Toxicomanie- 13 zile

Carnea de pui rămâne alternativa sănătoasă la carnea roşie

Carnea de pui şi ouăle produse în România rămân printre alimentele cele mai puţin nocive pentru sănătate. Informaţii potrivit cărora carnea de pasăre este tratată cu antibiotice care ar putea afecta consumatorii, au fost respinse categoric de Uniunea Crescătorilor de Pui din România (UCPR), cât şi de administratorii fermelor de păsări din ţară.

Legislaţia în vigoare reglementează foarte strict normele de control şi supraveghere a administrării substanţelor, inclusiv cele antibiotice, şi interzice utilizarea celor cu acţiune hormonală sau tireostatică şi a celor betaagoniste. Cu alte cuvinte, puii din fermele din ţară sunt trataţi doar înainte de a intra în hală, iar în caz de boli tratamentele se aplică şi doar după după două săptămâni păsările pot fi sacrificate. Aceste tratamente nu sunt remanente, iar produsele de provenienţă animală, precum ouăle, sunt neutralizate.

Ştevia românească şi beneficiile de primăvară

Ştevia este o plantă foarte des întâlnită în România însă beneficiile ei nu sunt atât de cunoscute şi apreciate la fel cum erau pe vremea strămoşilor nostri. Bunicii noştri ştiau de porţia de sănătate pe care ştevia le-o dă şi nu o ocoleau de la nicio masă.

Unde întâlnim ştevia şi cum o recunoaştem?

Ştevia creşte sălbatică în jurul stânelor şi a păşunilor montane dar şi în zonele de deal. În pământ ea are un rizom gros, cu multe capete, iar la suprafaţa acestuia are o tulpină aeriană înaltă, dreaptă şi are frunze mari. ştevia este o plantă dulce-acrişoară, creşte primăvara şi însoţeşte spanacul în misiunea lor anuală de a ne curăţa şi vindeca organismul uman de toate toxinele acumulate peste iarnă.

Frunzele de ştevie pot fi consumate crude şi au un gust dulce-acrişor, asemeni spanacului, dar pot fi folosite şi în supe, ciorbe sau alte mâncăruri gătite.

Beneficiile ştevei

Ştevia este o plantă bogată în vitamine (C si K), săruri minerale (potasiu, fosfor, magneziu, calciu, fier, zinc), proteine şi fibre. Este o plantă minune pentru că ne ajută să eliminam lichidul de prisos din corp, ne scapă de oboseala minţii şi a trupului şi detoxifiază organismul.

Iată câteva din beneficiile ştevei:

Ştevia combate obezitatea

Ştevia era folosită din timpuri străvechi în curele de slăbire datorită proprietăţilor sale de reglare a nivelului de zahăr din sânge. Se spune că pigmenţii ştevei au un puternic rol în reglarea greutăţii corporale. Pentru a obţine efectele dorite, se recomandă consumul a 70 gr. de frunze crude de ştevie, sub formă de salată în care se poate adăuga puţin ulei de măsline şi câţiva stropi de lămâie. Este important ca înainte şi după masă să nu se consume fluide pentru că lipsa lor favorizează digestia acestei plante.

Ştevia previne astenia de primavară

Astenia de primăvară este o slăbire a organismului care se instalează din cauza carenţelor de vitamine şi de minerale care apar odată cu terminarea iernii. Datorită coţinutului său de vitamine şi de minerale, ştevia previne instalarea asteniei de primavară.

O CARTE, DOUĂ OPINII

Irimie Străuţ – la 80 de ani

Premiul Uniunii Scriitorilor din România, Filiala Alba – Hunedoara, „O viaţă care dovedeşte ceva"

Mărturisesc că nu mi-ar fi venit în minte titlul de mai sus, dacă într-o amiază de Gerar, octogenarul scriitor Irimie Străuţ, o vreme bucureştean dar reîntors la Deva, n-ar fi trecut pragul Direcţiei pentru Cultură, Culte şi Patrimoniul Cultural Naţional, spre a-mi oferi, cu autograf, cartea apărută sub semnătura sa la Editura „Augusta" din Timişoara, intitulată „O moarte care dovedeşte ceva". De fapt, este un document de viaţă, despre scurta existenţă a lui Nicolae Labiş, alături de autor... .

A fi scriitor şi a te menţine ca scriitor este greu, chiar şi numai dacă ne gândim că, de-a lungul timpului, mulţi au scris, puţini au rămas, nu numai la noi, ci şi aiurea. La cei 80 de ani ai săi, scriitorul (n. 28 ianuarie 1932 în Feneş – Alba), este legat de judeţul Hunedoara prin copilăria, tinereţea sa şi primele scrieri făptuite ca elev de liceu la Lupeni, Petroşani şi Deva. Aici debutează cu fragmente din nuvela „O zi cu ger", la ziarul „Zori noi" din Petroşani, cu poezii la revistele „Cum vorbim" a Academiei şi „Licurici" din Bucureşti, iar în publicistică la „Tânărul constructor" din Deva.

Şi cu această carte a sa, recent ieşită de sub tipar, Irimie Străuţ demonstrează că este un scriitor remarcabil. Apărută în condiţii grafice deosebite, scrierea, de numai 120 de pagini, plus opt reproduceri foto alb-negru, adună între coperţile ei mărturii ale unor scriitori, colegi – intraţi în nemurire, despre acel confrate al lor chiar nemuritor – Nicolae Labiş. De altfel, cinstit cu sine însuşi, cât şi cu cititorii, scriitorul mărturiseşte aceasta în nota autorului: „O parte din texte au fost preluate selectiv din albumul memorial Nicolae Labiş, editat de „Secolul XX", şi retras de cenzura comunistă de pe rafturi la puţin timp după apariţie."

Volumul, care are pe copertă o fotografie reprezentându-l pe Nicolae Labiş privind spre înalt, debutează cu textul „Visând sub steaua speranţei", semnat de Marga Labiş, sora poetului, din care aflăm printre altele că, „Opera lui, întreruptă de sfârşitul neaşteptat, cuprinde şi multe poezii dedicate copiilor, pe care le scria cu gândul la sora lui cea mică, Teodora".

Gheorghe Tomozei semnează textul „Un revoltat", al cărui prim paragraf merită a fi citat: „Că Labiş a fost întâiul disident dintre scriitori se poate demonstra comentând dinamitardul poem „Lupta cu inerţia", ce acuza sistemul agresiv, producând conştiinţe spălate de adevăr, minciuna ca politică de stat, gândirea pervertită în sintagme impuse".

„Balada lui Francois" (fragment postum) este deosebit de savuroasă şi pentru cititorul de azi, chiar dacă ea a fost semnată: Nicolae Labiş, Mălini, 1955. Cum altfel, dacă un fragment din ea „sună" astfel: „Astăzi bronzul plânge-ntruna / Şi-aş veni cu-ai mei ciraci / Dar nu-i voie-ntotdeauna / Straiul astfel să-l îmbraci ! / Ne-mpânziră astăzi ţara / Fanţi de treflă şi caro / Dornice le-aţâţă fiara / Grăsălanele Margot" (pag. 10). Este, putem spune, un fel de premoniţie despre moartea sa şi ce va urma în ţară.

Autorul cărţii apare publicând, la pagina 19, „Replica lui Irimie Străuţ", refuzată în 1984 „cu scuze" de colegiul de redacţie al revistei „Convorbiri literare", vizavi de o scrisoare mincinoasă de protest semnată de un Nicolae Stoian, în revista mai sus amintită, stigmatizat ca autor moral al morţii celui dispărut, şi din care citez finalul: „Timpul şterge multe, chiar şi acele fapte pe care noi ne străduim să le dăm uitării. Dar este şi un timp când ADEVĂRAŢII OAMENI stau în faţa propriei conştiinţe să-şi facă MEA CULPA, ceea ce nu ştiu dacă este cazul în pricina preopinentului meu cameleon stalinist (Nicolae Stoian -, n.a.), devenit azi ceauşist fervent ! " (Bucureşti, 3 martie 1986, pag. 23).

Mai găsiţi în carte şi alte nume celebre: „Neasemuit de fraged" (fragment), de Geo Bogza; „Cu ce s-a jertfit", de Ioan Alexandru (pag. 43), şi alte personalităţi literare ca George Călinescu, Tudor Vianu, Mihai Beniuc, Cezar Petrescu, alături de profesori ai autorului şi ai lui Nicolae Labiş, la Şcoala de literatură şi critică Literară „Mihai Eminescu" a Uniunii Scriitorilor din România, „fabrica de scriitori, cum o numeşte în trei cărţi fostul coleg şi prieten al lui Nicolae Labiş şi Irimie Străuţ, romancierul Marin Ioniţă.

Abia de la pagina 45, cititorul remarcă intervenţia masivă a autorului cărţii, atunci când îi citeşte paginile intitulate: „Şcoala de literatură", „Mărturii peste timp", sau „Iarna tinereţii noastre" (pag. 77 – 85), urmate de „Colegi, prieteni, duşmani ascunşi" (pag. 86 – 90) şi poate deduce de ce Nicolae Labiş a fost ucis de o spioană sovietică şi un securist român...

Dar nu se cade a cita volumul în întregime pentru cititorul pe care îl înştiinţezi despre apariţie. Este un veritabil document apreciat şi de Uniunea Scriitorilor din România, care i-a acordat autorului pentru curajul dezvăluirilor Premiul Special pentru anul 2010, prin Filiala Alba – Hunedoara. Lansarea lucrării este aşteptată pentru data de 14 martie a.c., sub auspiciile Bibliotecii Judeţene „Ovid Densuşianu" , la Casa de Cultură „Drăgan Munteanu", din Deva.

Petrişor Ciorobea

Dreptate după... cum bate vântul

Fără să exagerăm, am putea spune că Justiţia a trecut dincolo de cota de avarie, atunci când în loc să îi facă dreptate unui om, acesta s-a ales la cei peste 80 de ani ai săi cu o boală nemiloasă de inimă şi cu o mâhnire profundă.

Doctorul Petru Negruţiu, din Deva, s-a judecat mai bine de şapte ani de zile pentru o moştenire părintească, constând dintr-un cumul de terenuri aflate în Comuna Ciugud, din Judeţul Alba. Pentru aceste terenuri, care pe vremea comuniştilor au fost înscrise la CAP, Dr. Negruţiu a prezentat în instanţă tot ceea ce cere legea, şi anume titlul de proprietate eliberat pe numele părintelui său, extrase de carte funciară care să întărească acest act, cererea către Comisia locală de fond funciar, precum şi documente doveditoare provenite de la arhiva Primăriei, respectiv adeverinţa care atestă suprafeţele de teren, copie după tabelul nominal cu membrii cooperatori care au adus pământ la CAP şi după filele din registrul agricol din care reiese clar negru pe alb dreptul asupra unei suprafeţe de teren de 1,87 hectare.

Numai că, fratele Dr. Negruţiu, Gheorghe Negru, a venit cu pretenţii nefondate, bazate pe un titlu de proprietate apărut „ca din senin", prin care se făcea stăpân pe o moştenire „imaginară", lucru inexplicabil altfel decât în urma unor falsuri grosolane.

Într-o primă fază, Judecătoria Alba Iulia a dispus, prin Sentinţa nr. 7176 / 2006, în favoarea reclamantului Petru Negruţiu, „reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor" şi „anularea titlului de proprietate nr. 7110 / 554 / 14.01.2002", fiind vorba despre acel titlu obţinut pe căi „ne-ortodoxe".

În cuprinsul Sentinţei nr. 7176 / 2006 a Judecătoriei Alba, se arată după cum urmează: „Din actele şi lucrările dosarului, instanţa reţine: Prin titlul de proprietate nr. 6498 / 450 / 1996, reclamantului şi fraţilor acestuia le-a fost reconstituit dreptul de proprietate pentru suprafaţa de 5.800 mp teren arabil extravilan, pe raza localităţii Ciugud în calitate de moştenitori după defunctul Fechete Petru. La baza eliberării titlului de proprietate a stat extrasul din registrul agricol de unde rezultă că antecesorii părţilor au deţinut suprafaţa de 0,58 ha teren arabil. Prin titlul de proprietate nr. 7110 / 554 / 2002 a fost reconstituit în favoarea pârâtului dreptul de proprietate pentru suprafaţa de 2,10 ha teren arabil pe raza localităţii Ciugud în nume propriu. Această suprafaţă de teren a aparţinut antecesorilor pârâtului (...). Din dosarul de fond funciar comunicat de Comisia locală Ciugud rezultă că toţi fraţii au solicitat în baza Legii 18 / 1991 reconstituirea dreptului de proprietate după antecesorii lor, pentru suprafeţele de teren pe care aceştia le-au deţinut în proprietate înainte de colectivizare. De asemenea la dosar au fost depuse şi extrase de carte funciară prin care s-a făcut dovada că doar antecesorii au deţinut în proprietate teren şi nu pârâtul . Instanţa apreciază că în mod greşit s-a procedat la reconstituirea dreptului de proprietate asupra suprafeţei de 2,10 ha pe numele pârâtului în nume propriu, deoarece acesta nu a făcut dovada că a deţinut în proprietate înainte de colectivizare această suprafaţă de teren (...)."

Cum era de aşteptat, după un lucru făcut bine, trebuiau să urmeze altele care să întoarcă totul pe dos... Astfel, după ce Gheorghe Negru a făcut recurs la Tribunalul Alba, acesta constata că reclamantul Petru Negruţiu „se află în eroare cu privire la dreptul de proprietate asupra acestor terenuri", admiţând că, „Comisia Judeţeană Alba pentru reconstituirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor a eliberat la 14.01.2002 Titlul de proprietate nr. 11.412 / 1073 pe numele pârâtului Negru P. Gheorghe, în nume propriu, iar nu ca moştenitor al părinţilor săi (...), pe baza extrasului din registrul articol din dosarul nr. 3877 / 176 / 2006, pentru terenurile cuprinse în gospodăria din Comuna Ciugud, Str. Principală, nr. 110 (...)." Interesant este că, extrasul din registrul articol specifică în mod real adresa la nr. 10, nu 110, de pe acea stradă, deci dovada prezentată în instanţă de către Gheorghe Negru, şi care a fost luată în considerare, a fost pare-se „fabricată". Dar, dacă Tribunalul aşa a zis, înseamnă că e „bun zis"...

Dr. Petru Negruţiu a formulat la rândul său recurs la Tribunalul Alba, împotriva Sentinţei civile nr. 792 / 2008 a Judecătoriei Alba Iulia, fondată pe Decizia civilă nr. 578 / 2008 a Tribunalului Alba. Ei bine, era şi culmea ca, Tribunalul să contrazică o sentinţă dată pe baza judecăţii emise de către instanţa superioară , adică tocmai Tribunalul în sine ! Astfel că, un drept recunoscut şi câştigat la un moment dat, s-a pierdut în... bătaia vântului. **(Daniel Marian)**

Lumea de azi

PUBLICAŢIE DE ANALIZĂ ŞI INFORMARE A JUDEŢULUI HUNEDOARA

Director General
Daniel MARIŞ
0766.559.627

Editor
Dan BORDEIANU

Redacţia
Oana DAN
Mihaela PĂUNESCU
Mihai IONESCU
Lucian COSTA
Alexandru ROMAN
Traian OPRONI

Colaboratori permanenţi
Valeriu BUTULESCU
Dumitru HURUBĂ
Gheorghe GRÜN
Miron Ţic

Tehnoredactare
Mircea VOICULESCU

Director difuzare
Stejărel IONESCU
0727.231.187
E-mail: lumeadeazi2003@yahoo.com
ISSN 1543 7246

Lumea cea din toate timpurile, luată la „puricat" – de Dan Puric

Nu cred că mai trebuie să spunem despre actorul Dan Puric nici măcar că este actor. Facem pleonasme... evidente. Adică pleonasme la pleonasme. Puric există şi e de bun augur. Ceea ce însă doar bănuiam până de curând, trebuia să se adeverească odată. Şi anume, că maestrul Puric are numele predestinat pentru a-ţi da peste cap aşa-zisul televizor din propriul cap...

A fost să fie tocmai la Deva, sub cupola Teatrului de Artă. Precum cupola ar fi trebuit să păstreze „patina timpului" şi nu a fost să fie, deoarece-fiind „inneonată-spotuită-fleshuită", a venit Puric cu „patina" sa din propria recuzită. Despre toate şi despre toţi. Istoria cu Religia, îmbrăţişate într-o dragoste binecuvântată de mesajul subliminal. Demnitatea şi Credinţa au dansat în mintea celor prezenţi într-un vals, pe alocuri pe muzică rock. Din lojă, trebuia să te ţii bine ca să nu ajungi pe... perne de aer. Mai ales că, Puric a venit şi cu referirea mai mult de legendă privitoare la Aurel Vlaicu...

Pe când voia să-şi cumpere motor cu banii de pe recolta părintească, se zice că tatăl aviatorului i-ar fi spus tranşant fiului său:

„Lasă, că mie îmi trebuie să ar câmpul. Tu vei ara în cer". Aşa a fost. A îmbrăţişat Vlaicu, Munţii Carpaţi, pentru veşnicie. Ce spuneam de subliminalul lui Dan Puric?... Chiar spuneam ceva?

D. M.

Româneşte, cu tot cu „râsu'plânsu'"

Aşa cum Marea Revoluţie din Octombrie a avut loc în noiembrie, putem afla că Revoluţia din '89 aceea a noastră, a avut loc la 1848. Sau oricum mai încoace de Revoluţia Franceză. De fapt, singura „revoluţie" din istoria omenirii a fost... evoluţia.

Nu, n-am greşit rubrica, nici n-aveam cum pentru că aceasta nici n-a existat vreodată. A existat în schimb Nichita Stănescu. Există ! Întâlnirea unor oameni ca toţi oamenii, în preajma zilei de 31 martie, când se năştea cel ce avea să ne aducă după cuvintele lui Eminescu, „necuvintele", a fost prilej de „desfătare" spirituală. Exact cum e nevoie de cuvinte pentru a ne exprima, tot la fel nici măcar nu e nevoie de ele, ci doar de esenţa lor. S-a dovedit, deci e adevărat.

Mai întâi, că am avut şansa rară de a întâlni acei oameni. Apoi, pentru că printre numiţii oameni, nu doar cu numele... , s-a aflat Cornel Udrea. Desigur că bancul, snoava, şotia – pur ardeleneşti, n-au aşteptat să se nască dumnealui, pentru a fi inventate şi omologate. Dar s-a adeverit că „omul sfinţeşte locul", indiferent cât de comun ar fi locul acela. Nativ, chiar.

Cărţile lui Dumitru Hurubă, asimilate cu „spiciul", au ţinut atmosfera „trează", mai ales după ce actriţa Izabela Haşa a interpretat în multi-rol o piesă de teatru scurt a prietenului şi concetăţeanului nostru. Ceva despre cum poţi fi „în pielea" mai multora, pentru simplul fapt că te afli într-un autobuz banal, aglomerat, românesc „euro-balcanic" adică.

S-au făcut poze, s-a filmat, şi pe faţă, şi-n secret, nu e nicio urmă de îndoială că serviciile secrete au tras şi ele câţiva mega de memorie şi de bună dispoziţie. Dar au fost „caricaturizaţi" la rândul lor, n-au scăpat. A' propos de asta, un caricaturist de la Lugoj, care a vrut să rămână „anonim prin definiţie", i-a caricaturizat cu creioane din cele mai colorate pe toţi care au avut curajul să fie de faţă.

Ce mai, oameni buni, a fost într-un ceas bun. Şi să fie !

D. M.

Cronica literară

„Obsevator nedumerit", observator – da, nedumerit – hmm !

Volumul de poezie al lui Dumitru Tâlvescu putea să aibă orice alt nume. Sau putea fi chiar şi fără nume, pentru că poezia vorbeşte singură. Iar prenumele ei oricum este... poezia. Recunosc că e pentru prima oară când îndrăznesc să adaug câteva note de percepţie pur personală, unei lucrări gata închegate, pe care însă nu am parcurs-o aşa cum îndeobşte se face cu o carte. Ci doar am trăit secvenţe din cuprinsul care întotdeauna necuprins e, acela al poeziei.

Auzind, şi nu citind, astfel, câteva dintre poeziile lui Dumitru Tâlvescu, am trăit momentul acela, unic ireproductibil, şi e bine aşa, atunci când poetul zice. Spune. Destăinuie. Dar nu se repetă. Pentru că atunci n-ar mai fi poet.

Editorul cărţii, doamna Paulina Popa, i-a sugerat poetului să-şi „îmbrace" lucrarea sub titlul „Caii albi". Da, cred că era potrivit, pentru că există în discursul poetic, un calm şi o seninătate care la imaginea cailor albi te pot duce, cât de întortocheate ar fi cărările poeziei până acolo. Nu trebuie parcurs tot drumul, dacă ai reperele bune poţi spune că ai plecat de unde trebuie şi ai ajuns la ţintă.

Poetul şi criticul Eugen Evu, a ţinut să noteze, plecând de la zisele-spusele-destăinuitele lui Dumitru Tâlvescu, nedumerirea sa cu privire la faptul că pe lumea asta există în mod incorect doar ne(-)buni, dar nu şi ne(-)răi. Hmm.

Iată de unde, până la urmă, şi nedumerirea. Care se mai numeşte şi emoţie. A cuvintelor. A ideilor. Călare pe cai albi...

Daniel Marian

Veşnicia nu are vârstă

Să fii tânăr, dar să înţelegi unde s-a născut veşnicia, cred că este ceva destul de rar. Oana Elena Vedinaş este tânără dar deja pricepută în arta fotografică. Cu mult curaj, a ales să caute, şi în mare măsură a şi găsit, elementele care definesc drept un veritabil sălaş al veşniciei – satul românesc. Vernisajul expoziţiei ei de la Galeria de Artă „Forma" din Deva, intitulată „Satul românesc – Valenţe temporale", a fost un moment plăcut din viaţă, dintre acelea care te plasează într-o stare anume meditativă.

Oana spune că a ales drept temă fotografică „îmbinarea dintre două vârste şi două perioade: vârsta copilăriei şi adolescenţei şi vârsta senectuţii, ambele relatând viaţa ţăranului autentic." Cele două perioade reies atât din îmbinarea a două vârste diferite, cât şi din îmbinarea unor fotografii din două epoci diferite. Expoziţia reuneşte şi patru fotografii vechi, din satele Bârsău şi Mireş, provenind din anii ,50 – 60'. La Galeria de Artă „Forma" din Deva, până pe 14 aprilie, în ajun de Paşti, puteţi admira rodul muncii Oanei, şi merită !

Daniel Marian

Poezii care vor rămâne

Coşmar

În Taimâr, cu-o sanie cu reni –
colo pân` şi vara viscoleşte –
dat-am de un sat de moldoveni
ce uitaseră – săracii! – româneşte.
I-a adus colo tătuca Ţaru!
şi le-a dat pământ, cât vezi în jur,
numai că nu-ntra în el brăzdarul –
cică e bocnă anul împrejur.
Şi-au rămas: să crească urşi în stână
şi la sănii să înhame reni,
numai c-au uitat limba română,
dar în buletine-s "moldoveni".
M-au cinstit cu ţuică din licheni,
m-au servit cu colţunaşi din peşte,
şi mi se jurau că-s moldoveni,
doar că – nu pot să vorbească româneşte.
Şi-amintiră, după lungi torturi, -
of, şi eu mă bucuram ca prostul! –
numai colo nişte-njurături
şi-ncă un fragment din "Tatăl nostru".
Şi-am bocit cu ei la despărţire,
şi mi-au dat şi-un colte de mamut,
şi le-am dat volumul meu subţire
pe care-l tot răsfoiau, pierdut...
Dar, de atunci, nu-n tundră, ci la noi
câte unu-aud cum se făleşte:
- Sunt şi eu tot moldovan, ca voi,
numai... c-am uitat "maldaveneşte".
Şi-i de râs povestea, şi-i de plâns,
cum vreun tip stă chiar şi-ţi dovedeşte
că adevăraţii români îs
tocmai cei ce nu ştiu româneşte.
Se dezice, fiu al nimănui,
în discuţii şi – afişat – în presă,
de strămoşii şi de limba lui,
Iar Moldova i-i – doar o adresă.
Că nu-s patriot mă dojeneşte
şi-mi tot spune, cuvântând mereu,
el mai mult Moldova că-şi iubeşte,
şi mă-nvaţă cum s-o fac şi eu.
... Lasă-mă, în graiu-mi, să bocesc
spicul sec, şi de sub luturi ruda –
"moldoveanule", cum zici să te numesc,
care limba ţi-ai trădat, ca Iuda.
Nu te cred – cât fi-vai să cârteşti,
că-astă ţară cu-al ei sfânt temei
mult mai mult ca mine o iubeşti –
dacă silă ţi-i de limba ei.
Dacă limba mamei ţi-ai urât,
dar alt adevăr pe lume nu-i:
căci există un popor atât
cât mai e vorbită limba lui.
... În Taimâr, cu-o sanie cu reni –
colo pân` şi vara viscoleşte –
dat-am de un sat de moldoveni
ce uitaseră – săracii! – româneşte.
Şi-un coşmar visez – de-atunci – prin vremi,
mă trezesc şi-mi zic: doamne fereşte
de-o Moldovă doar din moldoveni
ce-au uitat, cu toţii, româneşte

de Nicolae Dabija(1988)

OAMENI PROVIDENŢIALI DIN ŢINUTUL HUNEDOAREI

" Dar este de trebuinţă ca o mână de oameni, să avem îndrăzneală şi aşa ne asumăm destinul neamului, destinul poporului însetat de Dumnezeu ! Dacă ne vom arăta netrebnici la ceasul acesta de răscruce atunci destinul neamului nostru va fi doar o amintire."
Episcop Daniil Stoienescu - Prislop 2002

Ţinuturile Hunedoarei au dat şi vor mai da "stâlpi ai adevărului". Ne alăturăm celor ce voiesc a scoate în evident suferinţa, destinul frânt de a se fi aflat într-un moment neprielnic, între rea intenţie şi diabolice frustrări, între ambiţii administrative, în complexul ignoranţei şi vrajba invidiei, în faţa furiei feroce a prost intenţionatului. La hotarul reformării cu orice preţ, în definitive o distrugere iremediabilă, curent nefast ce a dus implicit, de la distrugerea materială şi răvăşirea destinului uman la frângerea demnităţii.

În demersul nostru, ne simţim parteneri cu istoria - aşa cum ea poate fi percepută în sensul cuvintelor auzite ori din scrieri - nu de puţine ori pervertită, rescrisă la interes ori propovăduită de netoţi. La comandă ori slujind interese străine de neam şi destin românesc, nimicirea adevărului istoric distruge pe mai departe destine. Cu cât afli mai mult cum au suferit, cine i-a asuprit şi în ce temei, te întrebi: unde să fi fost justiţia demnă, unde şi cum s-a poziţionat biserica atunci şi ce facem azi ca morţii noştri să-şi găsească liniştea şi locul cuvenit. Ori măcar acum să fie veneraţi cu cuviinţă cei care au fost ridicaţi la ceas de noapte, sub ochii îngroziţi ai familiei ori care au sfârşit în gropi comune,

aruncaţi de-a valma de ai lor, pentru care şi-au împlinit un martiraj asumat.

Nu voi pregeta să-l alătur între mari chipuri de români şi pe **Prof. univ. dr. Silviu Dragomir** (1882 – 1962), martir român, ale cărui fapte pot fi analizate astăzi. A lăsat în urmă o operă de o importanţă specială pentru istoria românilor din Transilvania şi nu numai. Academicianul clujean, de obârşie din Gurasada, rămâne o personalitate remarcabilă prin studiile aprofundate în domenii de specialitate, în general ocolite de istoricii vremii, un istoric cu orientare eclectică şi una dintre rarele personalităţi politice ale vremii ce s-au opus vehement în Consiliul Coroanei, cedarii Basarabiei de Nord. Un stâlp al militantismului pentru Marea Unire, România întregită !

PUŞCĂRIILE INGRATITUDINII

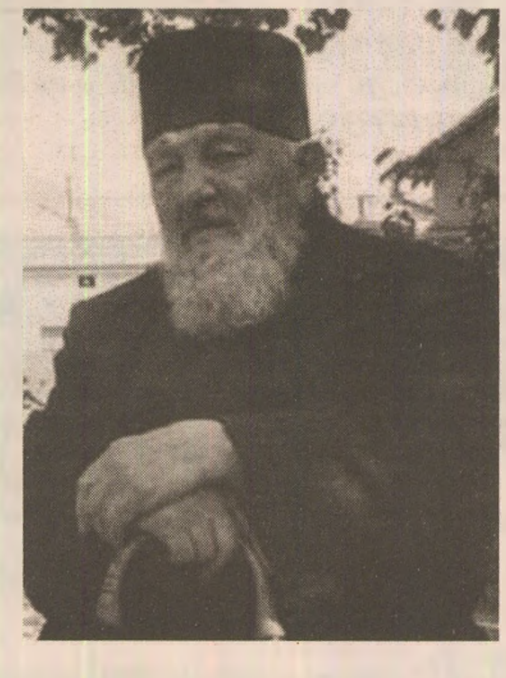
Avea să sfârşească în suferinţa supravegherii celor peste 900 de studenţi şi 700

Din program.

de profesori ce intraseră într-un program declanşat după greva studenţească începută în 10 mai la auzul că aliaţii au căzut de accord... A trecut prin puşcăriile ingratitudinii alor lui, pentru care s-a jertfit într-atât. Şi pentru că a iubit atât de mult neamul din care s-a tras, scrierile noastre se vor alătura altora, dorindu-se un prinos de recunoştiinţă, de recunoaştere a jertfei pentru propăşirea neamului. Silviu Dragomir rămâne – alături de C-tin C.Giurescu, Ştefan Meteş, Teofil Sauciuc-Săveanu cât mai ales, de martirii Gheorghe Brătianu şi Alexandru Lăpedatu, ultimii doi asasinaţi în închisoare - în gruparea de istorici remarcabili ce nu au abdicat de la principiul propăşirii românismului. Şi care ar fi păstrat România acolo unde-l era locul, fără a mai fi nevoită să se "integreze". Şi dacă la 30 august 1940 a fost printre puţinii intelectuali de marcă ce s-au opus vehement Dictatului de la Viena, el va intra într-un program diabolic de urmărire şi represiune la auzul veştii că aliaţii au căzut de acord cu privire la acelaşi Dictat de la Viena, şi a fost în centrul revoltei studenţeşti clujene începută în 10 mai, ajungând să fie codamnat - ce destin! - la 1 decembrie 1948 şi închis la Caransebeş de unde, în mai 1950 a fost trimis la Sighet, fără nicio judecată decât aceea de fost ministru, aflat mai tot timpul lângă Octavian Goga.

CĂINŢĂ ŞI ÎNDREPTARE ÎN VREMURI DE OCARĂ

Revenind la cei "doi stâlpi ai adevărului creştin orthodox" - Părintele Arsenie Boca şi **Părintele Ioan Sabău** au fost providenţiali pentru acest popor al Hunedoarei – pururi vor străluci la orizontul bisericii ortodoxe şi al naţiunii române aceşti părinţi. Au dus o viaţă cu adevărat de sfiinţenie. S-au identificat cu necazurile celor mulţi veniţi la spovedanie. Iar sub acest aspect, ţin să accentuez: nu au făcut nicio deosebire între jăndarul trimis de comenduire să lege şi să pedepsească, ori cel care luptă cu arma în mână împotriva duşmanului propriu, de oriunde ar fi venit, pentru neatârnare. Pe toţi i-au cercetat pentru faptele lor şi i-au îndemnat spre căinţă şi îndreptare. "Când Părintele Arsenie a căutat să limpezească bucuriile Apostolilor, a consemnat arătând de ce Hristos a înfrânt bucuria minunilor, arătându-le mai motivată o altă bucurie: înscrierea numelor în Cartea Vieţii. Bucuria minunilor te poate pierde în slava deşartă pe când în Cartea Vieţii te scriu mai ales faptele pe care le-ai făcut plângând"- am citat din P.S. Daniel în Cuvinte vii, Deva 2006. Elemente definitorii ce îndemnă spre firescul cuvântului scris – "Căci mâna putrezeşte, condeiul rugineşte iar scrisul se găseşte" – le-am găsit scrise pe crucea Cuviosului Paisie Vasilioglu de la Frăsinei. Anii vor trece peste mormintele acestor cuvioşi, rugăciunea lor ne va îndemna să cugetăm: pe aceşti sfinţi nu i-a obosit atât vremea cât oameni netrebnici în vremuri de ocară.

MEDITÂND LA ROSTUL LUMII

Toţi au suferit în aceste vremuri dar numai ei au ştiut să se mântuiască. Nu au regretat nimic din viaţă, spun cei care i-au cunoscut. Nici măcar temniţa! Au considerat-o tot de la Dumnezeu venită pentru a le fi alături celor slabi şi deznădăjduiţi. "Numai aici - în temniţă - vezi rostul înfrânării, al postului, al ascezei în viaţă, ca să poţi medita şi gândi la rostul lumii", aprecia Părintele Sabău, unui fericit ce i-a călcat pragul. Numai un asemenea chip poate rămâne luminos în ciuda suferinţei ori bolii care macină trupul. Meniţi a fi încărcaţi sufleteşte, mânaţi de credinţa nemăsurată aceşti "stâlpi ai adevărului" au putut birui sisteme ticăloase: au trăit convulsii sociale şi dictaturi, aducând luminare şi au făcut să se plece în faţa lor ochii de temnicer. Alteori au căzut chiar lacătele. Au înţeles şi au transmis adevăruri fundamentale – smerenia şi modestia sunt calităţi în faţa lui Dumnezeu – iar tot ce-au săvârşit au considerat ca fiind o sfântă

datorie de propovăduitor. Au săvârşit un apostolat! Au strâns în jurul lor, atât oameni simpli dar şi pe cei cu carte. Şi-au făcut mai apoi, biserica din închisoare şi cu ajutorul ascezei şi-au întărit darurile spirituale. La ieşire, îndemnaţi de o credinţă până la uitarea de sine au cerut chiar "Să nu ne răzbunaţi, iertaţi-i că nu ştiu ce fac... " – cum rememora Mircea Vulcănescu.

Aceşti sfinţi, stau mărturie lumii şi bisericii ortodoxe, că se poate trăi şi după cum vieţuieşte un preot, nu numai după cum zice el. Anii vor trece peste mormintele lor dar pelerinajul la Prislopul Haţegului nu va înceta. Privindu-i pe pelerinii făgărăşeni, care nu pot să moară dacă nu mai vin înca o dată la mormântul Sfântului de la Prislop – recunoscut ca Sfânt al Ardealului –, şi cum înconjoară locul în coate şi genunchi, poţi printre lacrimi înţelege identitatea în individualitate şi şansa apropierii de Dumnezeire indisolubil legată de cei destinaţi cu har, oferiţi lumii pentru mântuirea celor mulţi.

Traian Oproni

Sărbătoarea Învierii Domnului să vă umple sufletele de lumină, belșug și liniște sufletească.
Un Paște binecuvântat cu speranțe împlinite!

Hristos a înviat!
Sărbători Fericite!

MANAGER SPITALUL DE PNEUMOFTIZIOLOGIE BRAD
IONEL CIRCO

PRIMĂRIA ȘOIMUȘ

Sfintele Sărbători de Paști, cea mai mare sărbătoare a creștinilor, îmi oferă bucuria de a vă adresa cele mai calde urări de sănătate, de noroc, de fericire, de tot ce e bine și frumos. Părtaș sufletesc la bucuria pe care o trăim, vă doresc din toată inima sărbători fericite, cu pace și liniște sufletească, o viață plină de satisfacții și împliniri alături de cei dragi.

HRISTOS A ÎNVIAT!
SĂRBĂTORI FERICITE!

Primar,
DOREL LOGOJA[illegible]

Primăria comunei Romos

Sfintele Sărbători de Paști să vă aducă sănătate, fericire, prosperitate și împlinirea tuturor dorințelor. Fie ca miracolul Învierii Domnului să vă umple sufletele de bucurie, să vă lumineze gândurile și să vă găsească în liniște și pace alături de cei dragi.

Sărbători Fericite!
Și
Hristos a Înviat!

Primar, **MIRCEA PĂTRÂNJAN**

PRIMĂRIA CRIȘCIOR

Cea mai mare sărbătoare creștină a românilor – Paștele – îmi oferă plăcutul prilej să urez din toată inima locuitorilor comunei, salariaților din primărie, consilierilor locali și familiilor lor, colaboratorilor din instituțiile orașului lumină în suflet și bunăstare în case, împreună cu creștinescul
„Hristos a Înviat!"

Primar, **OVIDIU FURDUI**

Sărbătoarea Sfintelor Paști ne oferă bucuria de a adresa locuitorilor orașului Geoagiu, salariaților instituților noastre și familiilor acestora cele mai alese urări de bine, sănătate și împliniri. Fie ca Învierea Domnului să vă aducă în suflete liniște și multă lumină

SĂRBĂTORI FERICITE! **HRISTOS A ÎNVIAT!**

SIMION MARIȘ,
primarul orașului Geoagiu

PRIMĂRIA SĂLAȘU DE SUS

An de an, Praznicul Învierii este solia cerului, mesajul de i[illegible] creștinească pe care Isus Hristos, prin Sacrificiul Său, p[illegible] Învierea și Înălțarea Sa la cer ni-l transmite de veacu[illegible] Împreună să ne apropiem o clipă de Dumnezeu și asta n[illegible] ajuta să fim mai îngăduitori, mai buni, mai dornici de [illegible] înțelege unii pe alții și de a ne împăca toți cu noi, între [illegible]

HRISTOS A ÎNVIAT! **SĂRBĂTORI FERICITE!**

Primar, **SORIN MARICA**

SINDICATUL ENERGETICIENILOR DIN JUDEȚUL HUNEDOARA

Cu prilejul sărbătorilor de Paști și Învierea Mântuitorului Nostru Iisus Hristos adresez tuturor sindicaliștilor energeticieni și acelor din BNS, județul Hunedoara și nu în ultimul rând consumatorilor de energie electrică cele mai sincere gânduri, multe împliniri spirituale și împlinirea tuturor dorințelor.

Sărbători Fericite!

Președinte Sindicat
ADOLF MUREȘAN